

Nieuwsbrief van Fundatia Izvor

zomer 2014

Beste achterban,

De vorige nieuwsbrief werd geschreven vanuit het 'winterslaaphol', maar inmiddels zijn we alweer midden in de zomer met volop activiteiten beland. Dat betekent ook dat er van alles te melden en vertellen is...

Elles

Nieuwe initiatieven:

Voor het verwezenlijken van dromen moet je soms geduld hebben. Bij het opzetten van de kinderboerderij 'de Ark van Noach' in 2009 was mijn grootste wens een plek te creëren waar personen met een beperking (lichamelijk, verstandelijk en emotioneel) via contact met de natuur meer vaardigheden en vertrouwen in het leven zouden kunnen ontwikkelen. Net zoals wij dat gezien hadden bij de meiden op onze zorgboerderij. De kinderboerderij groeide in meerdere opzichten en verheugt zich nog steeds in een groeiend aantal bezoekers, maar dat therapiegedeelte kreeg steeds geen gestalte.

Afgelopen winter heeft de Stichting Bisschop Bekkers een financiële aanvraag toegekend. Middels hun bijdrage zijn we in april gestart met 2 dagen zorgboerderijactiviteiten voor personen met beperkingen. Gewapend met een foldertje ben ik diverse scholen, tehuizen, stichtingen en dagcentra gaan bezoeken.

Al na een maand zijn we uitgebreid naar 3 dagen per week omdat het aantal aanvragen zo groot was! Er komen groepjes van max. 8 personen voor 2 uren naar de Ark en samen met onze psychologe die speciaal is aangenomen, voeren we diverse activiteiten uit. Het zijn vooral kinderen, met een brede schakering aan beperkingen: autisme, adhd, down, doofheid, blindheid, verstandelijke beperking, spastisch, agressiviteit. Fantastisch om te mogen doen!!

Er is belangstelling voor: samen met een universiteit heb ik een workshop over deze vorm van therapie georganiseerd, in het kader daarvan is er een tv-ploeg op de kinderboerderij geweest, en deze week wordt er op een bijeenkomst voor orthopedagogen over dierentherapie en onze activiteiten gesproken.

Hopelijk krijgt dit pilotjaar een vervolg!

Onze hond doet wonderen op de kinderboerderij!

Het is moeilijk nu al meetbare resultaten aan te dragen van de zorgboerderijactiviteiten, vooral omdat we net gestart zijn, maar het enthousiasme en plezier van de kinderen zegt genoeg.

Vooraf Norocel, onze hond, doet wonderen: een stukje worst uit een spastisch handje likken, naast de rolstoel meelopen, aan de lijn uitgelaten worden.

Maar ook een angora-konijntje tegen de wang voelen, of helemaal relaxen op een pony, zijn waardevolle momenten.

Twee meiden van de zorgboerderij, Maria en Consuela, helpen mee en zijn zo 'gepromoveerd' van hulp-ontvanger tot hulpverlener!

De ouderenzorg

Wat betreft de ouderenzorg wil Erica binnenkort starten met een uitbreiding in de vorm van thuiszorg.

Het komt nogal eens voor dat gasten uit het zorgcentrum 'Alinare mica' weer naar huis gaan, maar eigenlijk nog wel hulp nodig hebben.

De bedoeling is een soort vervoltraject aan te bieden zowel op medisch als op sociaal gebied.

Tevens komt onze maatschappelijk werkster nogal eens bij mensen over de vloer, die een warme maaltijd van ons tafeltje-dek-je-project krijgen.

Ze heeft gemerkt dat veel mensen zich eenzaam voelen.

Graag vertellen ze over hun leven en zouden zo graag af en toe eens bezoek krijgen.

Zo hier en daar is er ook behoefte aan huishoudelijke hulp of iemand die bv eens met hen naar de dokter gaat.

Langzaam groeide bij Erica het idee om hier een klein project van te maken en binnenkort hoopt ze daarmee van start te kunnen gaan.

In de volgende nieuwsbrief zeker meer daarover!!

De Meiden

De 'kleine' meisjes, die inmiddels gewoon pubers zijn, hebben afgelopen week zomervakantie gekregen. Alweer een schooljaar voorbij... Relatief gaat het best goed met hen. Twee zijn er in februari zelfs al meerderjarig geworden! Maar echt volwassen gedragen ze zich niet (altijd), onderhuids blijft er altijd zo'n 'kink in de kabel' die zelfstandig worden in meerdere of mindere mate in de weg staat.

De toekomstplannen van Maria komen het meest in de richting van op eigen benen staan. Ze zit nu op het lyceum en moet volgend jaar examens doen. Mocht ze dat halen dan wil ze graag naar de universiteit in Oradea (550 km van Iasi) om te studeren voor maatschappelijk werkster. Mooi plan, maar we hebben wat twijfels of dat gaat lukken. Vooral omdat ze naast haar positief christelijke houding, geen moeite heeft met liegen, bedriegen en stelen en niet zoveel inzet toont.

De andere 18-jarige maakt onrealistische plannen: zit in een rolstoel en kan niet optellen onder het tiental, maar wil masseuse worden. Het liefst zit ze in de zomervakantie duploblokken te stapelen. Dagenlang. Voor ons is het moeilijk een toekomstplan voor haar te trekken omdat er op geen enkele manier sprake van zelfstandigheid kan zijn.

We zullen zien wat toekomst brengt. We weten in ieder geval dat God deze vorm van opvang voor deze specifieke meisjes gewild heeft, dus we vertrouwen erop dat Hij Zijn plan af zal maken!

De 'grote' meiden' van de zorgboerderij worden echt groot: twee zijn er begin dit jaar al 40 geworden! Maar hun geest blijft die van een kind, met de littekens van emotionele trauma's.

Het duidelijkst werd dit bij Mihaela die in november een ernstige psychose kreeg en twee keer opgenomen moest worden in een psychiatrische inrichting.

Na een tijdje met Erica in de stad te hebben gewoond in onze flat (rustig en prikkelloos), kwam ze weer thuis op de boerderij en ging het langzaam aan beter, onder begeleiding van een psychiater en een psycholoog.

Momenteel zakt ze wat terug en zijn Erica en zij vandaag weer naar de stad gegaan, hopelijk een nieuwe inzinking voorkomend.

Dit soort periodes zijn voor iedereen zwaar, vooral voor de patiënte maar ook is de spanning voor degenen eromheen vaak slopend.

'Wist-u-dat'-jes....

- Het zorgcentrum/hospice 'Alinare mica' bestond in januari alweer 4 jaar. Op bescheiden wijze heeft Erica dat met haar team van verpleegkundigen, verzorgsters, arts, psycholoog, fysiotherapeut, koks en chauffeur, gevierd. Ook ontbijten ze elke laatste vrijdag van de maand met elkaar, om een goede onderlinge sfeer te stimuleren.
- Gisteravond vond er op de kinderboerderij een benefietconcertje plaats. Leerlingen van een kunstschool traden op met klassieke muziek, zowel instrumentaal als vocaal. Erg mooi in een ontspannen sfeer, buiten! We hebben geld ingezameld om deze zomer uitstapjes te kunnen organiseren voor arme kinderen van het platteland. Er werd maar liefst 250 euro opgehaald!!
- De laatste twee jaar bezoek ik af en toe het dorpje Bosia (30 km buiten Iasi), waar hulp nog hard nodig is. In de vorm van kleding, voedsel, brandhout, kachelletjes, een geit maar ook een nieuw huisje, wordt hulp geboden op bescheiden wijze. De contacten lopen steeds via een leerkracht van de plaatselijke school. Erg opbeurend was het om vorige week te horen dat deze juf nav van onze bezoeken ook de handen uit de mouwen heeft gestoken: samen met de kinderen heeft ze levensmiddelen ingezameld en bij een paar oude mensjes gebracht.
- Tafeltje-dek-je heeft op dit moment 28 personen in het programma die dagelijks een warme maaltijd krijgen.
- Komend weekend organiseren we op 'de Ark van Noach' een rommelmarkt met alle spullen uit Nederland voor welke we geen eigenaar hebben gevonden. De belangstelling is nu al enorm groot, terwijl we de datum nog niet eens bekend hebben gemaakt. Dat doen we pas op het laatste moment.....
- We hebben in mei een werkgroep uit Wezep gehad. De club bestond uit Joop Luiten, Henk van Werven, Henk vd Kolk, Frank vd Graaf. De mannen hebben er, ondanks het slechte weer, wederom iets prachtigs van gemaakt!

Tegenstelling

Verdriet en blijdschap liggen soms letterlijk heel dicht bij elkaar. Dat ervoeren wij eind 2013. Erica kreeg in november het nare bericht dat bij haar moeder kanker was geconstateerd. Het ging allemaal onmenselijk snel en eind december overleed ze al. Gelukkig was Erica op tijd in Nederland en heeft ze die intensieve tijd met haar zussen door kunnen maken. Maar het blijft zwaar, nog steeds. Toen ze in januari terugkwam, ben ik vrij snel naar Nederland vertrokken om het 50-jarig huwelijksjubileum van mijn ouders mee te kunnen vieren. Des te meer besepte ik wat een zegen het is je beide ouders in leven te hebben.

Groet

Ieder een goede zomer gewenst! En bedankt voor de steun die we elke keer steeds zo duidelijk van jullie allemaal ervaren!!

Elles